

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.113/2002 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, precum și ale art.26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 23 iulie 2004 reclamanta S.C. Mobifon S.A. (denumită în continuare *Mobifon*), cu sediul în București, Str. Avrig nr.3, sector 2, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui nou contract de interconectare cu *Mobifon*, care va include serviciile de interconectare furnizate de ambele părți, urmând ca legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de *Mobifon* să fie tarificate conform ofertei proprii, iar serviciile similare ale pârâtei să fie cele prevăzute în Oferta de referință pentru interconectare a *Romtelecom* (denumită în continuare *ORI*), menținerea arhitecturii de interconectare actuale, precum și acordarea de despăgubiri. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.17162/23.07.2004.

De asemenea, ca măsură cu caracter provizoriu, *Mobifon* a solicitat obligarea pârâtei la suspendarea facturării serviciilor de linii închiriate pentru interconectare, până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANRC*.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.1094/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Mobifon* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director al Direcției Juridice, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director al Direcției Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Calitate, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert în cadrul Serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 3 august 2004 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București pentru soluționarea cererii *Mobifon* privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu împotriva *Romtelecom*. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 3 august 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.19162/12.08.2004.

În scopul continuării dezbaterilor pe marginea măsurilor cu caracter provizoriu solicitate de *Mobifon* și pentru a da posibilitatea părților să depună noi înscrisuri în sprijinul susținerilor lor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 12 august 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 12 august 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.20081/23.08.2004.

Pentru ca părțile să depună concluzii scrise cu privire la măsurile cu caracter provizoriu solicitate de *Mobifon*, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 19 august 2004. Ambele părți au depus concluzii scrise.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în suspendarea facturării de către *Romtelecom* a serviciilor de linii închiriate pentru interconectare, *Mobifon* a pretins că prejudiciile provocate de tariful liniilor închiriate se ridică până în prezent la aproximativ 2.000.000 USD.

În acest sens, reclamanta a arătat că, în ceea ce privește liniile închiriate pentru interconectare instalate de *Romtelecom*, acestea sunt tarificate în conformitate cu oferta comercială a pârâtei privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate, iar nu în conformitate cu *ORI*, deși potrivit dispozițiilor Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002 privind principiile și condițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, modificată și completată prin Decizia președintelui *ANRC*

nr.1384/2003, *Romtelecom* avea obligația de a aplica condițiile și tarifele prevăzute în *ORI* și în cazul furnizorilor cu care este deja interconectat. Ca urmare, din luna martie 2003, de la începerea negocierilor unui nou acord de interconectare, până în luna iulie 2004, *Mobifon* a suferit un prejudiciu în valoare de 890.000 USD reprezentând diferența dintre tarifele pentru linii închiriate percepute de *Romtelecom* conform ofertei cu amănuntul (1.165.000 USD) și tarifele ce ar fi trebuit percepute de pârâtă în conformitate cu *ORI* (275.000 USD). În concluziile scrise depuse la dosar, reclamanta a apreciat că valoarea prejudiciului datorat acestei modalități de facturare se ridică la 893.147 USD, iar, în cazul în care pârâta va menține această modalitate de facturare și pe durata litigiului, reclamanta ar mai suferi un prejudiciu adițional de 275.384 USD, estimând astfel un prejudiciu total de 1.168.531 USD.

În ceea ce privește liniile închiriate pentru interconectare instalate de *Mobifon*, reclamanta a arătat că nu poate percepe *Romtelecom* nici un tarif pentru acestea întrucât nu există temei contractual pentru prestarea și tariful de către *Mobifon* a acestui serviciu, pârâta tergiversând încheierea noului acord de interconectare, prin care să fie reglementat și acest aspect. Reclamanta susține că dacă ar fi tarifat liniile închiriate instalate de ea la nivelul tarifelor practicate de pârâtă în conformitate cu *ORI* (tarif cu 25% mai mic decât tarifele din oferta comercială a *Mobifon* pentru legături de interconectare), *Romtelecom* ar fi datorat *Mobifon* aproximativ 985.000 USD. În concluziile scrise depuse la dosar, reclamanta a apreciat că valoarea prejudiciului cauzat de imposibilitatea perceperii de către *Mobifon* de tarife pentru aceste linii închiriate este de 1.177.488 USD. Astfel, reclamanta apreciază că prejudiciul total suferit ca urmare a acțiunilor pârâtei, în perioada martie 2003 – iulie 2004, se ridică la aproximativ 1.875.000 USD (conform calculelor din cuprinsul concluziilor scrise, valoarea prejudiciului este de 2.070.635 USD).

În continuare, *Mobifon* a arătat că urgența solicitării rezultă atât din pagubele produse până în prezent cât și din pagubele ce pot rezulta în continuare ca urmare a facturării de către *Romtelecom* în condițiile de mai sus.

Reclamanta a mai susținut că, în cazul în care *Romtelecom* nu va suspenda facturarea liniilor închiriate, singura modalitate pentru evitarea producerii de noi prejudicii rămâne solicitarea dezinstalării acestora pentru a nu mai fi nevoită să le plătească, urmând ca traficul între utilizatorii celor două părți să fie blocat. De asemenea, în cazul în care ar face acest demers, reclamanta ar fi nevoită să achite tarifele aferente prestației de dezinstalare a liniilor închiriate pentru interconectare și consideră că aceste sume ar reprezenta un prejudiciu suplimentar.

În ceea ce privește caracterul provizoriu al acestei măsuri, *Mobifon* îl justifică prin aceea că solicită această măsură până la soluționarea litigiului pe fond de către *ANRC*.

De asemenea, *Mobifon* consideră că măsurile solicitate nu afectează soluționarea litigiului pe fond deoarece sesizarea pe fond vizează reglementarea condițiilor comerciale în care cele două părți vor furniza legăturile de interconectare, precum și menținerea arhitecturii actuale de interconectare. Astfel, suspendarea facturării curente de către *Romtelecom* nu limitează *ANRC* în decizia sa finală și prin această măsură nu se pronunță asupra fondului.

B. Susținerile pârâtei

Romtelecom a solicitat respingerea cererii *Mobifon*, susținând că tarifele percepute pentru terminarea de apeluri, porturile de acces și legăturile de interconectare au fost agreeate prin contractul de interconectare încheiat în anul 1997, contract valabil până la

data încheierii unui nou acord de interconectare. Având în vedere nivelul de profitabilitate al *Mobifon*, pârâta consideră că nu se poate susține că reclamanta suferă prejudicii de pe urma contractelor încheiate. De asemenea, *Romtelecom* mai arată că reclamanta a fost cea care a solicitat instalarea liniilor închiriate.

În concluziile scrise depuse, *Romtelecom* a arătat că *Mobifon* a acceptat să încheie acordul de interconectare, inclusiv actele adiționale subsecvente care acoperă toate aspectele legate de serviciile de interconectare, precum tarifele aplicabile. Pârâta a afirmat că tarifele aferente serviciului de linii închiriate sunt tarifele sale oficiale, iar tarifele din *ORI* se pot aplica numai în urma încheierii unui nou acord de interconectare în baza *ORI*.

Cu privire la caracterul de urgență, *Romtelecom* nu consideră că reclamanta ar suferi grave prejudicii prin continuarea facturării unor servicii furnizate pe baze contractuale. Pârâta consideră că trebuie să existe o legătură directă între propria acțiune și prejudiciul ce s-ar produce prin neluarea măsurilor solicitate, iar în cazul în care reclamanta ar solicita dezinstalarea liniilor închiriate, prejudiciile nu s-ar datora *Romtelecom*, ci *Mobifon*. De asemenea, *Romtelecom* a susținut că, deși continuă să factureze aceste servicii iar *Mobifon* nu achită contravaloarea acestora, nu va dezinstala aceste capacități.

Cu privire la condiția neprejudicării fondului, *Romtelecom* susține că admiterea de către *ANRC* a suspendării facturării serviciului de linii închiriate destinate interconectării ar echivala cu admiterea faptului că pârâta facturează în mod eronat, deși această facturare se face pe baze contractuale, și, în mod firesc, ar atrage obligarea *Romtelecom* la aplicarea retroactivă a tarifelor prevăzute în *ORI*.

III. Opinia Comisiei

A. Competența

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are și calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, *Mobifon* a solicitat *ANRC* obligarea *Romtelecom* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, stabilirea condițiilor tehnice și comerciale ale interconectării, acordarea de despăgubiri, precum și, ca măsură cu caracter provizoriu, suspendarea facturării de către pârâtă a serviciilor de linii închiriate pentru interconectare până la soluționarea pe fond a litigiului. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de negociere și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și de cele ale art.30 alin.(1) și art.1 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002. Solicitarea de măsuri cu caracter provizoriu s-a întemeiat pe dispozițiile art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, potrivit căroră *"În situații excepționale, când Comisia consideră că o parte poate suferi grave prejudicii până la soluționarea litigiului, președintele ANRC, prin decizie, poate dispune măsuri cu caracter provizoriu pentru evitarea producerii prejudiciului sau limitarea întinderii acestuia"*. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că *ANRC* este competentă să soluționeze sesizarea *Mobifon*.

B. Măsurile cu caracter provizoriu

Din redactarea dispozițiilor art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 rezultă caracterul de excepție al măsurilor care pot fi luate de *ANRC* în temeiul acestor dispoziții (*"În situații excepționale [...]"*). Cu alte cuvinte, măsurile provizorii pe care *ANRC* le poate lua până la soluționarea pe fond a litigiului se justifică doar în cazul în care reclamantul suferă prejudicii grave, care, în lipsa măsurilor cu caracter provizoriu, nu ar putea fi reparate în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. Acest caracter de excepție al măsurilor cu caracter provizoriu se datorează și faptului că dispozițiile art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 stabilesc un termen scurt, de 4 luni, pentru soluționarea litigiilor de competența *ANRC*, cu excepția situațiilor în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a unui litigiu. Astfel, în principiu, termenul de soluționare a litigiului pe fond dintre *Mobifon* și *Romtelecom* expiră la data de 23 noiembrie 2004.

În concluziile sale scrise, reclamanta a susținut că datorită neîncheierii unui contract de interconectare cu pârâta pe baza *ORI*, în perioada martie 2003 – iulie 2004 modalitatea de facturare a pârâtei i-a produs prejudicii în cuantum de 2.070.635 USD. De asemenea, reclamanta a afirmat că, până la soluționarea pe fond a litigiului, eventualul prejudiciu ce ar putea fi suferit ca urmare a facturării de către pârâtă a serviciilor de linii închiriate pentru interconectare la nivelul tarifelor cu amănuntul este de 275.384 USD, iar prejudiciul ce ar putea fi suferit ca urmare a netarifării de către reclamantă a liniilor închiriate instalate de ea ar fi de aproximativ 277.056 USD¹. Rezultă că prejudiciul ce ar putea fi suferit de reclamantă de la data sesizării *ANRC* și până la expirarea termenului de 4 luni necesar pentru soluționarea litigiului este de aproximativ 552.440 USD, iar, în total, în perioada martie 2003 – noiembrie 2004, reclamanta ar suferi un prejudiciu de aproximativ 2.623.075 USD.

¹ Reclamanta a susținut că în perioada martie 2003 – iulie 2004 (17 luni) valoarea tarifelor pe care ar fi trebuit să le încaseze de la pârâtă este de 1.177.488 USD. Astfel, ar rezulta că pe o perioadă de 4 luni (termenul obișnuit de soluționare a litigiului), sumele ce ar trebui facturate de către reclamantă sunt de 277.056 USD.

Comisia nu consideră acest quantum ridicat ca un argument suficient pentru admiterea solicitării reclamantei privind luarea de măsuri provizorii constând în suspendarea facturării de către pârâtă a serviciului de linii închiriate pentru interconectare. Astfel, dincolo de neconcordanțele existente în ceea ce privește calculele reclamantei referitoare la quantumul exact al prejudiciului, această sumă nu este de natură a crea probleme financiare pentru reclamantă, dovadă în acest sens fiind faptul că a fost în măsură să achite toate sumele facturate de către pârâtă până în luna aprilie 2004, neplata facturilor ulterioare nedatorându-se greutăților financiare ale *Mobifon*.

Pe de altă parte, în situația în care reclamanta ar achita până la soluționarea pe fond a litigiului sumele facturate de către pârâtă, în ipoteza câștigării acestuia ar avea la îndemână, pe lângă executarea silită a sumelor de restituit, și compensarea acestora cu sumele pe care *Mobifon* le va datora în continuare *Romtelecom*, iar, în cazul în care, până la soluționarea pe fond a litigiului, reclamanta ar continua să nu achite facturile emise de pârâtă, aceasta nu ar avea consecințe imediate asupra patrimoniului său, întrucât este puțin probabil că pârâta ar putea obține în termen de 4 luni un titlu executoriu și ar trece pe baza acestuia la executarea silită a sumelor datorate de reclamantă.

În concluzie, *Comisia* consideră că prejudiciul suferit de reclamantă poate fi recuperat în ipoteza în care aceasta ar câștiga litigiul pe fond, cererea *Mobifon* privind luarea de măsuri provizorii constând în suspendarea facturării de către pârâtă a serviciilor de linii închiriate pentru interconectare fiind neîntemeiată.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată solicitarea S.C. Mobifon S.A. privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu în cadrul litigiului între reclamanta S.C. Mobifon S.A. și pârâta S.C. Romtelecom S.A.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.5 din Legea contenciosului administrativ nr.29/1990, cu modificările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
ION SMEEIANU**

București, 19 august 2004
Nr.1134/EI